

שה"ח, שרון, תגר, אלי

שרון: (מציג מפה) אפשרויות ויכולת התמרון בנושאים. המצב מבחינת אוכלוסיה הוא שיש שני קוים וגזרות של אוכלוסיה צפופה.

א. גב ההר, ג'נין, שכס, רמאללה, בית לחם, חברון ואיזור שני המשתרע משני צדי הקו הירוק. ברודוס קח שניסינו להשיג המכסימום, חצה האוכלוסיה כשבצד שלנו כאזרחי ישראל יש כיום 127 אלף נפש. (ערד, באקה יגוח עד כפר קאסם). אם מצרפים לכך מה שהוא כמעט אוכלוסיה - יעבד, טול כרם, קלקיליה, וכו' מגיעים לכ-300 אלף נפש (מצדנו ומצדם יחד). שזהו החלק הדינמי ביותר של האוכלוסיה שקרוב לישראל. כלומר, ריכוז ערבי גדול על הקו הירוק. אינני רואה בשום הסדר אפשרות שנעביר גדר תיל ומוקשים שם. בעצם אוכלוסית טירה היום היא 13 אלף נפש, קלנסואה שהיה קו עלוב - בין 11 ל-12 אלף. טירה גובלת בקו הזה והגבול עובר ממערב לקו הירוק. הגבול היום הוא גבול החיים של האוכלוסיה הערבית. תנופה רחבה, איפואף שאיני מאמין שאפשר יהיה למנוע בניה, ואני נגד צווי הריסה, ויוצא מהנחה שכל האיזור יהיה כולו רצוף באוכלוסיה ערבית בין הכפרים. כפר קאסם וכו' כמעט נוגעים זה בזה וכל זה יהא ישוב ערבי רצוף. לא נבנה בית ולא נצליח מהם לבנות. הפתרון בשעתו שהתשובה לנושא הוא מה שעשינו כאן בשנה האחרונה, ועם כל הביקורת הגענו למה שהגענו. בחארס יש 400 נפש, כ-250 ילדים. יהיו ב-111 משפחות. **בפתח** 200 משפחות. בקבני שומרון יהיו בקרוב 140 משפחות. כלומר, הקמנו שלד של קו הצמתות. זה איזור כליל אוכלוסין יחסית. אוכלוסיה ערבית בסך הכל דלילה. בעיני התשובה לעומק החוף, רצועת החוף שלנו בגוש תל-מונד אינה 14 ק"מ אלא 8-9 ק"מ, ולכן התשובה אינה עצירתם. הכל מתמלא ברצועה צפופה והתשובה היא הרצועה המרכזית המכילה נקודות שיש בהן תצפים. מסלת א דהר צופים על כל השטח מזכרון עד נמל אשדוד. לכן לצורך מו"מ צריך לתת תשובות והשאלה לאן זזים. בעיני יכולת התישבותנו, אנני רואה צורך להוסיף דבר נוסף. אם אני נשאל אם מוסמך לעשות אני מותר במערב על מה שאיננו בידי, ואילו רצועה זו שבמרכז נותנת העומק לרצועת החוף.

שה"ח: מה ביחס לבקעה, האם וכמה ישובים צריך להוסיף אם יש לחץ נוסף להרחבה?

שרון: לו המדובר באחראים אפשר היה. הערכתנו - לסגור הבקעה אפשר להקים 16-17 ישובים, איני רואה היום בישובי המדרגה הגבוהה יותר ישובים חקלאים. זאת באיזור המזרחי. יש עוד מספר דברים קטנים, להכנס עוד באיזור שמעל ים המלח. וכן בשוליים להבטיח שאנו יושבים. אין מדובר בהרבה. היו מקומות רגועים.

שה"ח: דריסת רגל ראשונה ישנה, השאלה - הרחבה.

שרון: צריך להיות שם טלפון, גן ילדים - שיוכר בקיזם. אך זה התפתח יותר ממה שחשבנו. הזרמנו כספים. היום אבסורד, משרד החקלאות וקק"ל בונים כבישים. הבעיה היתה לעשות הכבישים ולי מספיק כשיש פריצה, המרחק לאספלט כבר לא גדול.

דרכי רוחב - עמק האלה, גוש עציון, מצפה שלם, מקוע, ואז מתחברים עם דרך קיימת מתקוע למצפה שלם, חוצה שמרון. הכבדש עד גוש עציון טוב, כרגע אנו בעבודה. נכנסים עם פיקוד מרכז לפריצת דרך בין חארס לחפות ומשם למעלה אפרים ואז פריצה מהבקעה עד לאיזור **האן** תוך שעה נסילה לתל אביב מאיזור הבקעה. מסלת א דהר קיימת דרך **התמכו** לאיזור טובאס, פחות קריטית כרגע. יצטרכו דברים קטנים בשפולי הר חברון והגדלת הישובים. לי נראה שבקו הסכמטי וקו הצמתות שכל הסדר צריך להיות מצב שנאמר - במקום זה לנו הזכות על קרקעות המדינה. לעומת זה היליתי מוכן ללכת במקומות אחרים לומר בשכם יש קרקעות מדינה ואדמות טרשים, תעשו כרצונכם. מה שצריך לקדום להם - באיזור הקו הירוק - בין טובה לקלקליליה או בין טובה לטול כרם - תעשו. הם ממילא יושבים, אך זו הצגת ויתור ישראלי בדבר שנראה קריטי באיזור החוף אך איננו יושבים כאן, וגדרות תיל ומוקשים לא ניצור. איני רואה אפשרות לקלקל קלקליליה מטיחה או טול כרם מקלנסואה.

שה"ח: קרקעות ממשלתיים - בריכוזים גדולים או מפוצלים, האם זה 4-5 מקומות או יותר.

שרון: יותר. אפשר לומר שקרקעות המדינה בגוש וסביבה מסוימת רוצים אמירה בלעדית משאר קרקעות מדינה אחרים.

שה"ח: המפתח להחזיק יחידה צבאית אפילו לתת לכך תפיסה צבאית. השאלה אם מדובר על 30-40 מקומות - זה מסובך.

שרון: אני מעלה כל הזמן נושא זה. זה מטרד ישיבות המשלה. אני מוכן ללכת למשהו שנראה מרחיק לכת, תמורת ההכרח בקו הצמתות להתבסס לעומק מוכן לתת מקומות אחרים.

שה"ח: מה מצב קרקעות המדינה בבקעה.

שרון: יש כל מה שאנו צריכים. אלה שבבקעה אני רוצה לרשות ישראל. אני מחלק שומרון ויהודה ל-4 רצועות. בשתיים בידינו - בבקעה ובקו הצמתות. לעומת זאת באזורים גב ההר **פי** לחוצים והאיזור שממערב לקו הצמתות. דברים שעל הגבול היום וממילא בתודעת כל יהודי שם זו לא ישראל.

שה"ח: היכן הקידוחים?

שרון: כל מה שנקדח מערבית לגב ההר משפיע על רצועת החוף. האיזורים כרגע שהמגמה לקדוח הם בקו הצמתות, ומה שיקחו לשם הוא פחות למטה, במישור החוף. יש נקודה שאולי **מדתך** שונה. אם צריך צעד של ויתור בכיוון הקו עצמו לאוכלוסיה המקומית, או ירדן, בעיני יש פה מצב בין ספק ביצוע לבין ודאות. כל מתן היתר לכניסה לירדנים יגיע לעובדות, ותהיה משטרה והשטח יהיה ענין ירדני. נטייתי - אם לכיוון ויתור, לכיוון נושא הגדרה עצמית, **התפחות** האוטונומיה או ביטוי זהיר. הגברת אי תלות האוכלוסיה וקשירתה אלינו עדיפה על כניסה ירדנית לשטח.

שה"ח: פוליטית מה שהם רוצים הוא ממש סטטוס של מדינה ולא קשר כזה או אחר, אלא מדינה פלסטינאית עם פספורטים ונציגות באו"ם. הנקודה העיקרית - שאז יביאו כל הפליטים, יחלקו פספורטים אפילו לערבים הרגשה שאיננו פליט אלמוני, אלא אזרח פלסטינאי. 340 אלף שבלבנון, סוריה, ירדן. הם היום מקבלים מזון ושרותי בריאות מהאו"ם ולהעביר מחנות הנה - וזה לא. לדעתי אם אפשר מבחינה כלכלית

להצטרף לשכם 50-60-100 אלף יחזרו. יותר יוצאים מאשר נכנסים.

שרון: ~~אני חושב~~ כן בגדה.

שה"ח: קונו. איש לא יתחלק אתו באדמה ואין תיעוש. יש בעיה של פליטים בחוץ והשאלה קרדינלית, רוצים סטטוס של מדינה. אין פליטים, אלא פלסטינאים, יושבים במבצר צבאי לא במגמה להשמידנו אלא להיות כשאר המדינות.

שרון: ואם ירדנים יכנסו לשטח?

שה"ח: אם יש אזרחות ירדנית, במידה שהבנתי אף מחנה פליטים לא עובר הנה, לא שליח באו"ם, אלא מדינה עצמאית. מה שאמרת עד לפני כמה זמן הסתאומרים - ירדן היום פלסטינאית, ואז כל היאסר ערפאתים שבמחנות הפליטים, והמפתח הוא הזהות, שיקבלו אזרחות ירדנית. זו האלטרנטיבה השניה. ענין האזרחות, ושאין מקימים כאן מחנות פליטים. כיום אין מחנות פליטים. כולם בלבנון וברדן. כ-1/2 מליון

בירדן הם בסטטוס שנקרא פליטים, 350 אלף בלבנון, סוריה אולי 400 אלף, סה"כ כמליון איש. לנו יש בעיה.

שרון: הממשלה אף פעם לא קבלה את הקו שירדן היא מדינה פלסטינאית. רה"מ אמר - אתה יכול להגיד.

שה"ח: השאלה אינה השם אלא אזרחות.

בשיחות עם מנהיגים לאחרונה 6-7 אינם רוצים להנתק מירדן ולא רוצים לומר על פספורט ירדני ולא מאמינים שניתן עצמאות גמורה. מי שרוצה בירדן. אזרחות - לא רוצים להיות בני בלי שם, יקבלו ירדנית. או של ארץ שיושבים בה. אלה שבלבנון מעורים יותר מהצבא שלבנוקב. כוונת אולי לא תתן אזרחות אך לעבוד ימשיכו בכוונת. הפרדה בין מקום העבודה לאזרחות. לא מעבירים מחנות פליטים לגדה. אחרים יסעו ויבואו. העולם הערבי עתה עשיר מאד. הדור הצעיר לומד. יש ביניהם שהתפתחו יותר. מהנדסים, רופאים, מתונאים - כיום חוט השדרה של האינטלגנציה הערבית. לא רוצים להיות חסרי נתינות, צריך להשאיר 2 האופציות או לבנון או ירדן.

ירדן נתנה למליון פליטים אזרחות ירדנית, בגדה אף אחד אינו רוצה לומר. לא רוצים להיות אזרחים של יאסר ערפאת. לא הייתי נכנס למהלך אוונטוריסטי מצדנו, קריטוריונים של עצמאות וכדומה. ירדן היום פלסטינאית. אומרים לי, כבר רוב פלסטינאי בירדן פרט לצבא ששומרים שלא יותר מדי פלסטינאי. מאז משבר לבנון עברו עשירים לעמאן.

שרון: אתם בשיחות תציגו זאת?

שה"ח: לא היתה לי שיחה עם רה"מ פרט לישיבת הממשלה. עזר הלך לרה"מ. שאל אם אני רוצה להצטרף, אמרתי, לא, אני מכיר את רה"מ ולא נכפה עליו שיחה. אמר היתה ישיבת הממשלה וזה מה שהחליטו. הוא רוצה להבטיח שיהיו השיחות אח"כ רוצה לצאת שלם בלי

שרון: האם לפי מה שדברנו אפשר להגיע למו"מ?

שה"ח: הירדנים לא רוצים לטבול את אצבעם כי נמצאים בלחץ סוריה ומדינות הסרוב ופת"ח והם היום מרוצים מעצמם. אם תבטיח נסיגה והורדת הישובים ורשות כל פליט לחזור לחיפה יעשה חוסין טובה. שסאדאת יאכל הדיסה.

שרון: מה יספק את סאדאת בנושא יו"ש?

שהקח: אני יודע. סאדאת לא יעשה דברים תכליתיים. אני לא חושב שבקמפ דיורד ילכו להסדר של חלוקת אדמות. המו"מ בינינו לערבים בלי הפלסטנאים. יכול לדון אם צה"ל ייכנס או לא, ישובים קיימים יישארו או לא. בענין קונקרטי אינם יודעים מה **לצוקר**, לכל אחד נוח לא לתחוב את חוטמו. לדברים לא נעמים.

הקשר לקמפ דיורד הוא שלא הייתי רוצה שנקבל התחייבות שתפריע להמשך העבודה, שלא תצא אמירה שכביכול אמרנו וכך וכך. אני רוצה להיות בטוח בענין פריצת הצירים שמובטח לגמרי. האם האדמות בפריצת הצירים מופקעות? כאן זה מקום יחיד שאני שלם להפקיע. בזמן מלחמה - כביש צר - תתקע עם שיירות, צריך הפקעה לדרו מסלולי.

כבישי **הלווא** בחלק הצפוני - יש מה לעשות?

שרון: יש עוד מה לעשות. גם לא הכל מופקע.

שה"ח: גם ענין ישובי גב ההר, בשורה גדולה. צריך להרחיב לגובה, לרוחב זו כבר שאלה שניה.

שרון: יושבים במקומות אלה.

שה"ח: אם מובטח שאין הגבלות על הרחבה אפשר לומר שאין בתכניתנו להוסיף ישובים. התוואי קיים.

שרון: זה חוץ מהבקעה, ובדרום הר חברון צריך לעשות דברים מצומצמים על קרקעות המדינה. בנושא המרכזי הכל מונח בשטח. שלא יוצר מצב שנמצא עצמנו שאיננו בעלי כל הקרקעות. יותר.

שה"ח: לפי הערכת הדרך היחידה של תפיסה צבאית לעשות שטחי מטווחים ואמונים. - מי יאמר מה לעשות.

שרון: אני לוחץ כל הזמן.

שה"ח: יש מפה של קרקעות המדינה בטרשים.

שרון: שני משפטים בענין סיני. אני מיחס פחות משקל לנושא פירוז מול הגבלת כוח.

געגועי המצרים לשבת במקומות שהיו **אג' בנה** או ביר חסנה זה ענין רגשי ואין לכך משקל, ויחזיק משטרה והדומה כמו ברצועת הנפט. אני מיחס לכך פחות חשיבות לעקרון הפירוז אלא הגבלת כוח. רוצה פלוגה בבירה חסנה, **כנע** שזה צבא ולא יצטרך להשוות. אני חושב שהם רגישים לנושא או"ם.

שה"ח: הם לא רוצים בכך.

שרון: הייתי מעדיף במקום או"ם משמרות מעורבים, ומבחינתי אפשר גם במצפה רמון. ישבו בבית קפה וישתו. בנושאים לא מהותיים הייתי הולך.

שה"ח: יהיו מוכנים לוועדות פנקוח מעורבות, לבדוק אם ההסדר נשמר. 5 אנשים בשני ג'יפים ולבדוק ואם יש התחייבות לדילול גם אצלנו יוכלו לבדוק זאת.

שרון: כדננו החלוקה צריכה להיות שבין רפיח לבארותיים, קציעות, מצדנו של הגבול נקים רצועת התישבות צפופה, וזה מהווה איום ואילו בחלק הדרומי ממצפה רמון ודרומה

לאיזור פארן הייתי פורש את הצבא. זו הערכתי שכך צריך להתחלק. צה"ל ישב בין אילת לרמון, זה מרוחק יותר, יש שטחי אמונים לאש. זו הערכתי איפה הייתי אני נע.